

ГЛАВА ѿд.

(Іаковъ се връща въ Хамаанъ всеимотно.)

И чѸ (Іаковъ) дѸмыте на-сыновете Лавановы, които говореха: Іаковъ зема сичките (имѸщества) на-отца ни, и изъ тѿа (имѸщества) на-отца ни придобы таа сичката слава.

2 И видѣ Іаковъ лицето на-Лавана, и ето, не (кеше) камто него каквото вчера и завчера.

3 Рече обаче Господъ на Іакова: върнисе въ земята на-отцыте твои, и въ сродството твое, и ще вѸдемъ съ тебе.

4 Тогава прати Іаковъ, та побыка Рахиль, и Лѿя, въ полето камто стадото свое:

5 И рече имъ: гледамъ лицето на-отца ви, че не (е) камто мене каквото вчера и завчера: но Богъ на-отца моего быде сосъ мене.

6 И вѿе знаете че со сичката сила моя послѸжихъ на отца ви.

7 Но отецъ ви ме прельсти, и промѣни мѸздовоздаанїата ми десетъ пѸти: но Богъ не го остави да ми стори зло.

8 Когато говореше така: различныте ще да вѸдатъ мѸздовоздаанїе твое, тогава сичкото стадо раждаше шарены.

9 Така отложи Богъ стадото на-отца ви, и даде мене.

10 Въ което время зачнѸваше стадото, издигнахъ очите ми, и видѣхъ на сонъ, и ето, тарцыте и овныте, които хрипаха на овцыте и козыте, (веха) шаренни, разни, и накапченни.

11 И рече ми ангелъ Божїй на сонъ: Іакове, и рекохъ: ето азъ.